

Groen

(Bhutan 2011)

groen is doen, is groei, is belofte

groen is zomers subtropisch onstuitbaar
varen die zich voortvarend ontrolt
druppel in de holte van een blad

groen is een bladfabriekje
groen dat later weer neerdwarrelt
bladgoud dat tot humus vervalt

groen, hoe dacht zich de atmosfeer ooit het eerste groen?
lumineus idee, die fotosynthese
stromatolieten als spaarbank van zuurstof
oergeduld van leven op laag water

en dan: schimmels, sponsen, koralen, anemonen
in die wiegende kraamkamer van de zee

leven kroop aan land,
mossen en grassen, de boom, het bos

groen schreef geschiedenis
in sedimenten, laag na laag

groen was toen
en groen is nu, hier:
een momentopname in een lange lange lijn
van groei en verval, dramatische schaduwen, scheuren en inslagen,
prooi en eindeloos moedergeduld, van mislukking en opnieuw proberen, van omwegen, dwaalwegen en toevalstreffers,
van bubbelend bruisend genot en oh,
hartverscheurende schoonheid ...

groen is een erfenis een schatkist een verhaal geëts in nerven, in schors,
in jaarringen ieder voor zich

groen: magie van het moment
lange lijn van leven, van licht

groen, ja groen is een stoer én teder gedicht.